

GOMOLYÁT

A NAGYERNYEI REFORMÁTUSOK GYÜLEKEZETI LAPJA 2. SZÁM, 2006 DECEMBER

Megszívlelendő élettörténet.

Rakoncátlan gyermek volt, mindazáltal mint jó képességű tanulót tartották számon a város egyik híres iskolájában. Rakoncátlansága ellenére nem volt sok panasz ellene. Nem konfirmált a többi gyermekkel, osztálytársaival, mert szülei társadalmi helyzetét nem veszélyeztethette- véleményük szerint- azzal, hogy a gyermek a paphoz jár, meg a templomot látogatja. Vallásórákra sem járt, csak csodálkozott azon, hogy barátai, osztálytársai miket tudnak összehordani régi idők embereiről, meg Istenről. Otthon sem hallott Istenről beszélni senkit a családban, ha pedig meg merté kérdezni apukát, aki legtöbbször íróasztala mellett elmerülve dúdolt egy- egy TV- ben hallott hazafias dalt, akkor általában ezt szokta hallani: Hülyeség! Nemsokára eltűnik minden Istent hirdető intézet, egyház, papok! Ha pedig édesanyját kérdezte, akkor mindig valami másra terelte a szót, mintha szégyellte volna, hogy nem meri vállalni az egyenes beszédet. “Nincs is Isten!”, fogalmazódott meg benne, később, fiatal legényember éveiben.

(folytatás a 3. oldalon)

DECEMBERI IMÁDSÁG

Édes jó Atyánk!

Kétségbeesve számoljuk napjaink múlását, érezzük, talán jobban mint az esztendő más hónapjaiban, hogy a mi életünk is alávetetett a mulandóságnak. Bocsásd meg nekünk, hogy a karácsonyvárás is emberi gondolatokkal díszített, mert fénnel, ünnepélyességgel próbáljuk fedezni lelki sivárságunk és hitbeli ürességünk. Pedig Te most is keresel bennünket, amikor mi eltávolodtunk Tőled bűneink és félelmeink miatt. Lelkiismeretünk vádol, hogy e múltó esztendőben sem tudtuk legyőzni kicsinyhitűségünk, lelki gyávaságunk, képtelenek vagyunk átlépni szegyenérzetünkön és bűneinken. Légy kegyelmes, jöjj közel, hogy senki se vesszen el a teid közül, tudjuk Te is ezt akarod, ezért maradtál hűséges és igaz Istenünk. Taníts meg helyesen keresni Téged ez esztendő utolsó hónapjának istentiszteleti alkalmain, hogy Immanuelünk légy nekünk a megszületett Jézus Krisztusban! Köszönjük, hogy az adventi idő minden esztendőben ezt a beteljesedést juttatja eszünkbe. Segíts befogadnunk a szíveinken zörgető Jézus Krisztust, hogy közösségünk legyen veled! A befogadott Jézus legyen lelki viharainak elcsendesítője, hogy karácsonykor meghalljuk az Ige útmutatását és biztatását. Szálljon reánk és maradjon bennünk a Jézus hozta szeretet és béke. Ámen.

K. I.

I. Apaffi Mihály fejedelem és az ernyeiek.

Apanagyfalusi I. Apaffi Mihályt (1632-1690), 1661 szept. 14.- én a Nagyernyéhez tartozó Libáncson és Borjúmezőn táborozó török- tatár táborban avatták Erdély fejedelmévé. Apaffi a török nagyvezérek segítségével került e tisztségbe, tehát a támogatásukat bírta. A 20 000 főnyi török- tatár tábor abban az időben falunk fent említett nagykiterjedésű határrészein ütötte fel sátrait. Nagyernyei Kelemen Lajos történész családjának Ernyéből való eltávozását is ezzel okolja: *“ Egyik vasárnap Nagyernyébe mentünk el. Nekem a családom ős szülőföldje ez a hely. A br. Bálinttitt levéltár egy okleveléből tanultam meg, hogy Nagyernyéből való elvándorlásunk vagy inkább elmenekülésünk az 1660 őszi Libáncs-mezői török- tatár táborozás következménye volt. A lakosság egy része a szokásos török-tatár rabságra hurcolás és rabszolgaságra való eladástól nem alaptalanul irtózva szétmenekült, a török-tatár tábortól minél messzibire igyekezett...”*

1667- ben a nagyernyei reformátusok I. Apaffi Mihály fejedelem segítségét kérték , hogy telket vásárolhassanak, melyre parokiális épületeket építhetnének. Kérésükben arra panaszkodnak, hogy az unitáriusok akadályozzák őket ebben, pedig a két egyházközség (unitárius és református) létszáma arányba van Nagyernyében. Apaffi fejedelem a következő, levélben fogalmazott parancsot küldte falunkba 1667 jan. 26.-án:

“ Az ernyei ortodoxa (református) Religion

levők alázatos instantiajokból úgy értjük, hogy azon helyben annak előtte az unitáriusok felesen lévén, azoknak mind mesterek vagyon, ők is már megszorodtanak annyira: hogy volnának annyian mint a más részről valok, az falunak lévén egy darab földre, melyet a falu eladván egy köztök lakó embernek, azon ember házat épített réá, az possessor el akarván adni azon helyet az rajta épített házzal együtt, az Exponens

Orthodoxa Religion levők azon helyet s házat megakarván venni, mivel ők is azon falunak edgy részén vannak annyian mint amazok, hogy prédikátort szállítsanak helyekben; de az unitária religion levők akadályoztatták, s ellenzik, hogy ne vegyék, s Prédikátort ne szállítsanak helyekben. Minekokáért kegyelmeteknek kegyelmesen serio parantsoljuk, az dolog így lévén, azon falubeli unitáriusoknak ne engedjék, hogy akadályoztassák az Orthodoxa religion levőket azon háznak megvételében (...) egyébaránt ha cselekesztek meg fogtok busulni...”

A rendelet erejével felhatalmazva vásárolták aztán az ernyei reformátusok 1668 jun. 7.-én azt a telket melyre később parokiális épületeket építettek és amelyen ma a templomunk áll. A telek a falu tulajdona volt de erre egy Török Mátyás nevű nemesember házat épített, ezért fizettek 15 forintot és 40 pénzt. A vásárt a református *“religion levők képében “* nemes Szász Imre és Bajó György (Sámuel Deák úr jobbagya) kötötte meg. Az említett ház lett az ernyei reformátusok első papilaka. Ebben az időben lett egyházközségünk önálló egyházközségé, addig Székes filiája volt.

Nemes Gyula

“Várjad az Urat, őrizd meg az Ő útját!” Zsolt. 37, 34.

Adventi időben élünk, ami azt jelenti hogy várakozó emberek vagyunk. De mit, kit várunk? Az advent szó: **advenio** latin szó, eljövetelet jelent. Jézus eljöveteleire fordítja most tekintetünket, a karácsonyra. De karácsony előtt még van egy- két feladatunk. Ahhoz, hogy adventünk teljes legyen, karácsonyunk örömteljes beteljesülés: szálljunk csak magunkba! Ha az Igére figyelünk, akkor csak tényleg “egy- két” feladatunk van. Emeljük magasra az Ige zászlaját, hogy szem előtt legyen:

“Várjad az Urat...!” Nehéz lelki teher a várakozás, csendben hallgatni az óra ketyegését, figyelni az idő múlását, álmatlan éjszakán lázasan várni a reggelt.

A várakozásban felajzott idegeket vajon mi tudja lecsillapítani? Valaminek történnie kell ami a javamat szolgálja: megment a fájdalomtól, új munkahelyi hírral érkeznek, távoli rég nemlátott kedves vendéget várok, életem egyik nagy esemény- ígérétenek beteljesülését várom... Sorolhatnánk még, ki- ki hozzátevé a maga titkos várakozásának okát. A várakozás feszültségét feloldja egy- egy csendes fohász. Igénk azonban félreérthetetlenül mutat a várakozás alanyára: “...várjad az Urat!” Drága adventi biztatás ez, mert köztünk is sokan lelkileg még Jézus eljövele előtt vannak. Egyházunk is inkább adventi, mint pünkösdi... Szenvedésnél, halálnál is szörnyűbb mélység a bűn kárhozata. Amikor ez eltölti a bűnöst, akkor döbben rá, hogy azért olyan sötét a bűn nyomorusága, mert Isten hiányzik a lélekből, s ezt nem bírja elviselni. Így támad az Isten utáni vágy a lélekben. Az Úr érkezése a bűn sötét éjszakájának a vége, a kegyelem reggelének a feltámadása.

“Őrizd meg az Ő útját!” Az Úr csak azon az úton érkezhetik, amit mi adventben szívünkben, életünkben elkészítettünk. Mennyire másabb ez az út? Ráléphet-e az “én Uram” a “te Urad” a “mi Urunk”? Gondoltál-e erre, gondolkozol-e ezen napközben? Jó lenne másképpen élni, kevesebb lelki szennyet felhalmozni, szégyenkezni emberi gyengeségből fakadó, mindennapos bűneink miatt. Jobb lenne a minket kereső, megtartani akaró Megváltónkra figyelni, hogy a karácsonyi öröm, tényleg a születés fölötti örvendezés legyen.

Ámen.

K.I.

Megszívlelendő élettörténet

(folytatás az 1. oldalról)

Megnősült, de nem volt templomi esketés, minek bolondítani a sok násznépet ósdi, falusi szokásokkal, bár az édesapa falusi rokonai egy kicsit ironikusan fogalmazták meg véleményüket. Egyetemet végzett, részleg vezető lett egy kisváros termelő egységénél. Az egyik munkatársa sokszori, már idegesítő unszolására elment egy este a gyülekezeti bibliaórára. “ Egyszer végighallgathatom azt a kegyes dumát úgysem kerül pénzbe” gondolta elinduláskor. Számára napnál világosabb volt, hogy nincs Isten. Amikor belépett a terembe, amelyben szinte állhely sem volt már, meglepte, hogy mennyi fiatal van, és ismerősök, munkatársak. Amikor a bibliaköri kórus énekelni kezdett elállt a lélekzete, egy ének nyitotta fel szemét és nyitotta meg szívét:

“ Amint vagyok sok bűn alatt, / De mert hallom hívó szavad
S mert értem áldozád magad, / Uram Jézus jövök.

Élete alapjaiban változott meg, életében Jézus Krisztus lett az Úr. Ez az egykor könnyelmű, Isten tagadó fiatalember konfirmált, egyházi esketéssel is megerősített házassági frigyüket, ma egy nagyvárosi gyülekezet nagyra becsült, hűséges gondnoka!

Jenei Sándor ev. ref lelképásztor 135 éve született.

Jenei Sándor a hajdani Szolnok-Doboka megyei Melegföldváron született 1871. március 18.-án, Jenei Mihály és Salak Mária gyermekeként. A kolozsvári Ref. Kollégium elvégzése után érettségizett majd a kolozsvári Ref. Teologia diákja lett. Tanulmányai elvégzése után, 1898-ban báró Bálintt József kérésére Nagyernyében jött nevelőnek (a báró) gyermekei mellé. Az akkori nagyernyei református lelkész, Kali Józsefet, betegsége miatt Jenei többször kisegítette, majd az előbbi kórházba utalása után helyettesítette az egyházi szolgálatokban. Így történt, hogy később 1899 július 1.-től Nagyernye rendes ref. lelkészévé választották, mely tisztséget 44 éven át viselte.

Jenei Sándor 1906 márc. 18.-án kötött házasságot Zoltáni Ilonával, a sáromberki ref. lelkész Zoltáni Imre és Csűsz Ilona lányával. Házasságukat a Jóisten a következő gyermekekkel áldotta meg:

Mária: szül 1907.I.1.Nagyernye, könyvelő, mh: 1987 Sármás. Férje neve: Király József.

Imre: szül 1908 VII. 12 Nagyernye, filmrendező, mh: 1996. X. 28. Budapest.

Ilona: szül 1910. I. 21. Nagyernye, könyvelő, mh: 1996 XI.4 Brassó, f.n: Kovács Béla.

Erzsébet: szül 1911.X 5. Nagyernye, tanítónő, mh 1997 Amsterdam, f.n: Dr. Metz István.

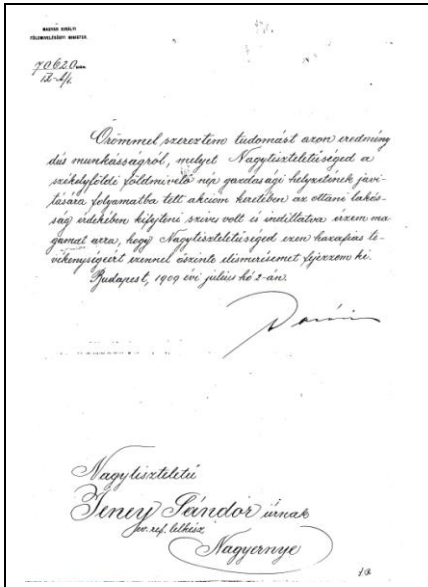
Judit:szül 1913.II.5. Nagyernye, tanítónő, mh 2000.XII.4 Gernyeszeg, f. n: Nemes Árpád.

Sándor: szül 1914.IX.11. Nagyernye, ref. lp., mh 2003.IX.21. Kolozsv. f. n: Nagy Éva.

Ferenc: szül 1916.VIII.15 Nagyernye, erdész, mh 1943 Görgényszentimre.

Jenő:szül 1918.VII.13 Nagyernye, főkönyvelő, feleségével Miklós Ilonával Brassóban él.

Miután lelképásztorrá választatott Jenei Sándor elkezdett foglalkozni a hívek –de nem csak- gazdasági helyzetének megjavításával.

Tejszövetkezetet, Hitelszövetkezetet, Állatbiztosító egyletet, Temetkezési Társulatot szervezett- vezetett.

Lelképásztori és vallásánári teendői mellett, társadalmi munkássága révén, községünk lakóinak érdekeit és életszínvonaluk növelését célzó tevékenységet fejtett ki.

A nagyernyei református lelkész munkásságának híre a minisztériumig is eljutott. 1909. júl. 2.-án a Magyar Királyi Földművelésügyi minisztere Darányi Ignác egy levélben értékelte Jenei Sándornak a falun élő lakosság érdekében végzett munkáját. A képen látható levél eredetijét Jenei Jenő őrzi.

Jenei Sándor elhunyt 1944. I. 18.-án Nagyernyében. Sírja, saját akaratának megfelelően, jeltelen.

Nemes Gyula

Nagyernye, mint település, megalakulása és első említése.

A magyarság sok hajdan volt nép nyomában lépett amikor átkelt a Kárpátok hágóin. Nem nomádként érkeztek ide, mert már Kr.e. 1500-tól ismerték a földművelést, lötenyésztést, róvásírást és a bizánci vallást.

A magyarok két letelepedési helyét, Levédiát és Etelközt, mielőtt a Kárpát-medencébe jöttek volna Biborban Született Konsztantin bizánci császár említi a 948- 952 között írott *„A Birodalom Kormányzásáról* , című művében. Etelközben a 7 magyar törzs, melyeknek neve: Nyék, Megyeri, Kürtgyarmat, Tajnán, Jenő, Kér és Készi, vérszerződést kötöttek. (Utolag egy 8. kazar törzs is csatlakozott hozzájuk.) A törzsfők: Álmos, Előd, Kond, Kund, Tas, Huba és Töhötöm megesküdték, hogy Álmos fiát Árpádot tekintik ezután fejedelmüknek és amíg a nemzetségük él abból választanak vezetőt.

Így lett az Árpád- ház a magyar történelem első uralkodócsaládjá. Első tagjai fejedelmi címet viseltek, őket 23 király követte a magyar államot alapító I. Istvántól III. Andrásig.

A Kárpátokon átkelő magyarok hatalmas területet foglaltak el a mai Erdély, Magyarország , Ausztria stb. földjén. Árpád ezt a földet felosztotta a törzseket alkotó 108 nemzetség között. Erdély területét a következő ősi nemzetségek nyerték: Aba, Ákos, Ágmánd, Baár, Becse- Gergely, Csák, Hermán, Hunt- Pázmán, Kacsics, Kán, Kökényes- Radnoth, Pok, Szalok és Tomaj.

Nagyernye az Árpád- házi királyok idején alakult település, első temploma is ebben az időszakban épült.

“Dévától Nagyernyéig terjedően a Maros mentén lévő terület az, hol a honfoglaló magyar nemzetségek birtokai (...) a székelyek birtokaival összevegyültek.” – írja Dr. Endes Miklós az Erdély három nemzete című művében.

Az Árpádok korában nagy divatban volt az Ernye személynév, különösen a főúri osztálynál. Így hívták például Salamon király egyik tanácsosát, akit 1055- ben már comesnek neveznek az okiratok. Ernye, a háborúra izgató Vid comessel szemben, mindent elkövetett a béke megtartásáért. Nagy része volt abban, hogy Salamon király 1064- ben kibékült Géza, László és Lambert hercegekkel. Miután Vid megbukott, ő lett a király első tanácsosa. Ernye 1074 május 14.- én esett el a mogyorodi csatában.

Egy másik nagy , az Ákos nemzetségből származó, Ernyeyről is beszélnek a kronikák, aki 1241 április 11.-én a tatárok ellen vívott muhi csatában, saját lovát adta a menekülő IV. Béla királynak és visszavonulását saját testével fedezte, minek következtében súlyos sebeket szerzett. Erdemeiért Ernye később sokféle méltóságot viselt. Az Ákos nembéli Ernye bán ivadékaik *Ernefiaknak* nevezik a kronikák. Az Ernefiak 1317- ben a Kopasz nádor által Robert Károly ellen szervezett lázadás mellé állottak. Legyőzve a király megfosztotta őket minden javaiktól. Nem tudni mi lett belőlük.

Falunk valószínűleg a fent említett családról kapta az Ernye nevet. A Nagy előnévre pedig azért volt szükség, mert a koronkai völgyben létezett hajdan egy Kisernye nevű település. Az eddig fellelt első okirat mely Nagyernye nevét említi, a pápai dézsmák jegyzéke, mely szerint 1332- ben falunknak János nevű papja 14 dénárt fizetett a tizedbe. Tehát már ebben az időben Nagyernyének önálló egyházközsége volt.

Honfoglalás kori harcosok

A világot, különösen ma, elfogta a bizonytalanság rémülete. A tudomány oriai eredményeket ért el: űrhajózás, atomenergia stb., de mindenki tudja mennyi veszélyt is rejt mindez magában: atom- világhatalom, környezetszennyezés stb. A keresztény ember ezzel a bizonytalansággal szemben is megmarad biztos hitében: minél jobban érzi az emberi lét bizonytalanságát, annál jobban közelebb érzi a krisztusi megváltást.

Sokan elmerülnek a mindennapi élet gondjaiban. Mások a szórakozásban akarják feledni létük bizonytalanságát. A lélek mélyén azonban mindig felsír a lelkiismeret intő szava. A keresztény úgy teljesíti földi kötelességeit, hogy nem feledi az égieket.

Földi boldogságát csak úgy tudja elképzelni, mint az örök boldogságra irányuló földi törekvést. Az Advent tudatosítja bennünk eszkatológikus várakozásunkat: Krisztus jön, csak jövetelének ideje bizonytalan. Mivel nem tudjuk jövetelének idejét, állandó készenlétben kell lennünk. Krisztus a mennybemenetelkor eltávozott tőlünk látható alakjában, de nem hagyott magunkra. Meghagyta, hogy éberen várjuk visszatérését.

Ez a várakozás ideje, az Egyház történelmi ideje. Nem a tétlenség ideje, hanem a cselekvő várakozásé. A várakozás ideje alatt is mindenkinek feladata van, amit teljesítenie kell. Krisztus dicsőséges eljövetele bármikor bekövetkezhet, akár ebben a pillanatban, akár évezredek múlva. Ha a keresztény „éber” életet él, akkor nem is fontos tudnia, mikor érkezik Krisztus, hiszen mindig készenlétben van. Aki nem várja Krisztust, aki nem él éber keresztény életet, az „alszik”. Az ilyent meglepi majd Krisztus eljövetele mert már nem várta. Akik nem érik meg földi életükben a világ végét, azok számára már a halál is találkozás Krisztussal. A halál órája is olyan bizonytalan, mint a parúzia ideje. Az igazi keresztény, minden idők keresztényének ismertetőjele: az éberség. Az Egyház szemét az égre emeli és várja mindig hüen, éberen Krisztus eljövetelét. Az éberség és imádság a keresztény ember eszközei. Így készül az Emberfia eljövetelére. Ha kitart az imában és éberségben, akkor számára is megváltást jelent Krisztus eljövetele.

Bartos Csaba, nagyernyei róm. kat. plébános.

**“ Isten szent házába bémegyek / az én Uram eleibe
Öröme Ő az én szívemnek / vígasságban buzgón éneklek.” (43. zsolt)**

Új cím alatt, megújult formában, új beosztással és tartalommal jelent meg 1996- ban a Magyar Református Énekeskönyv. Egy olyan énekeskönyv, amely tartalmazza a világon élő magyar reformátusok egyházi énekeinek nagy részét. Szerzői és munkatársai azért dolgoztak és munkálkodtak, hogy egyházunk szétszort, maroknyi népe határokon és tengereken túl együtt és egyet énekelhessen, mert a szép és magasztos éneklés összefogja lelkeinket és közelebb visz Istenhez. Az új énekeskönyvben megtalálhatók egyaránt azok a dallamok és egyházi énekek, amelyek meg voltak az 1948- ban kiadott “ erdélyi” énekeskönyvben, és jelen vannak a

Magyarországon használt énekek és dallamok is sajátos, eredeti formában és harmóniában

Az énekeskönyv sokszínűségét és újszerűségét fokozza az is, hogy helyet kaptak benne a már elavult, régi elvetett dallamok, korálok, gregoriánok is, új dallamvezetéssel, új szöveggel és “ modern” harmóniával. (folytatás a 8. oldalon)

Jenei Szenner László, énekvezér.

A nemzeti ima

Kölcsey Ferenc, a nemzet koszorús költője 1823. január 22.-én kiadja a magyar himnusz szövegét. Óriási sikert arat. Szélvészként suhan át a hír. Megszületett az ősszmagyarság himnuszának szövege. Minden sora egy fohász, egy segélykiáltás a megmaradásért. Eget ostromló, zsoldáros hangvételű, vallásos hitből fakadó könyörgés. A magyar bűn és magyar panasz, az isteni könyörületbe vetett hit a magyar szava. Kölcsey verse izig- vérig magyar alkotás.

Vörösmarty Mihály Szózatának megzenésítése után, koszorús költőnk himnuszának megzenésítésére írnak ki pályázatot. A zsűri 1844 június 15.-én hozza meg döntését. A díjnyertes pályamű **Erkel Ferenc** alkotása volt. A magyar Himnusz születésnapjának tehát 1844. június 15.-ét tekinthetjük. Az igazi születésnap azonban 1844. július 2., amikor Erkel Ferenc zenéjére a Nemzeti Színház előadja a Himnuszt. A “ Nép szava – Isten szava” – a tetszésnyilvánítás, a tapsvihar végleg eldöntötte: **Kölcsey-Erkel** közös műve lett a magyarság nemzeti himnusza és az is maradt évszázadokon át. Csodálatos szövegével és dallamával a magyar nemzetudat jelképe lett, és ország-világ számára hirdeti, hogy mindaddig , amíg állnak a Kárpátok bércei, itt leszünk, küzdünk a megmaradásért és nemzeti zsoldárunk felhangzásakor lelkünkben megerősödik a hit és az elszántság, hogy:

Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar!

Zsigmond Sándor

(Történelmi Magazin, 2004 szept.
VI. Évf. 9. szám)

Téli (1903)

Fagyos, ködös a levegő
Hegyet, völgyet hó borít.
Zuzmara, a hó virága
Nyitja fagyos szírmait.

A madarak megdermedve
Bambán néznek szerteszt,
Éhség gyötri szegényeket
Sóvárognak ételért.

E bús képet elmerengve
Nézem az ablakon át
S kérдем, lesz-e még tavasz ?
Látok-e még ibolyát ?

Báró Bálintt József

Hymnus

A magyar nép zivataros századaiból

Isten, áld meg a magyart
Jókedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel.
Balsors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Mebűnhödté már e nép
A multat s jövendőt.

Őseinket felhozád
Kárpát szent bérceire,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.
S merre zúgnak hajjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának. (stb)

Kölcsey Ferenc

A magyar népi kézimunkák motívumai:

II. Gyöngyvirág:

(folytatjuk)

HUMOR:

Mit mondjak még?

- Mit mondjak még, kedves testvéreim- szól a szokottnál is hosszabb szónoklatában egy pap- Mit mondjak még ezen a hideg téli vasárnapon? -Áment!- mondá a székely- mert úgy fázik a lábam, hogy szinte leszakad.

HUMOR:

Fülészeten:

- Milyen a hallása?
- Református vagyok.
- Nem a vallása, a hallása!
- Ja, az jó!

“ Isten szent házába bémegyek...”

(folytatás a 6. oldalról)

A nagyernyei református egyházközségben 2005 nyarától használjuk az új énekeskönyvet és kellemes meglepetésként, a templomba járó hívek, rövid időn belül megszokták és elfogadták azt, mivel kellemes és könnyen énekelhető dallamokat tartalmaz. Másfél esztendő alatt, Isten segítségével több mint 20, eddig számukra ismeretlen dallamot tanultunk meg és énekelünk. Merem remélni, hogy az elkövetkező években még több éneket fogunk megtanulni.

Adja meg az Úr, hogy nagy templomokban, eldugott falvakban, kicsi szorványokban és ezer kilométeres messzeségben, szívünkhöz egyformán közel szólaljon meg az orgona és a zoltár, s egy szétszórt nép egy lélekkel énekeljen, mert Krisztus a padosrok között jár és átöleli, annyi viharban megtépett, éneklő népet!

Gomolyát: A nagyernyei reformátusok gyülekezeti lapja.

Szerkeszti: Komáromi István református lelkész és
Nemes Gyula helytörténész.

Szerkesztőség: komaromi @ orizont. net

Telefon: (004) 0265- 335104 vagy (004) 0265- 335241